

Opinió

Avui parla

Arnau Bonada Economista, president de la Xarxa Onion i vicepresident segon del CIESC

I ara què fem amb el turisme?

Darrerament, estem veient importants reaccions ciutadanes en contra del turisme. Hi ha hagut manifestacions a Mallorca, a les Canàries i a Sant Sebastià. També cal emmarcar en aquest context la protesta contra la desfilada de Louis Vuitton al Park Güell. La fotografia d'un home gran amb vestit i corbata abaixant-se els pantalons i mostrant les natges als manifestants ja és una imatge icònica dels nostres temps, com les de Robert Capa al seu dia. Una metàfora visual de les desigualtats que comporta apostar per un mo-

del productiu de baix valor afegit.

En efecte, la població comença a adonar-se de les conseqüències que té, per a un país, basar bona part de l'economia en el turisme de masses. En un inici, és diner fàcil. No cal innovar gaire: quatre hamaques i un para-sol i a vendre gerres de sangria a 20 euros. Quin gran negoci! De mica en mica, però, les externalitats negatives comencen a fer-se paleses: pressió sobre el preu de l'habitatge, sobre els serveis públics, sobre les infraestructures, sobre el medi ambient... I, de sobte, t'adones que els mestres que han obtingut plaça a escoles públiques d'Eivissa han d'agafar l'avió cada dia per anar a la

feina perquè no poden permetre's pagar el lloguer.

Som tan astuts que, en un país amb problemes demogràfics per una baixa taxa de natalitat, hem optat per un sector productiu intensiu en factor treball. Aquest diferencial l'hem cobert amb la importació de mà d'obra poc qua-

La pregunta clau és si hi ha possibilitats de sortir del cercle viciós entre els salaris i el cost de la vida

lificada, mentre que, d'altra banda, els nostres titulats universitaris més brillants han de buscar-se la vida a l'estranger perquè aquí la relació entre els salaris i el cost de la vida no quadra. Aquests desequilibris els hem anat suavitzant amb dèficits públics ingents que, tard o d'hora, caldrà afrontar.

La pregunta clau és si, a curt i a mitjà termini, hi ha possibilitats de sortir d'aquest cercle viciós. No conec exemples de països que hagin sabut reconvertir una economia basada en el turisme en una de més industrial i basada en el coneixement. És un repte francament majúscul i amb considerables costos socials associats. I la nostra classe política, governants i opositors, semblen centrada en altres prioritats. Bé, almenys que l'orquestra no pari de tocar...